

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.11.2011
KOM(2011) 753 slutlig

2011/0368 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Politiken inom området med frihet, säkerhet och rättvisa har stadigt vuxit i betydelse under de senaste åren. Denna politik är central för det europeiska projektet att skapa ett område utan inre gränser som EU-medborgare och tredjelandsmedborgare kan resa till, bo och arbeta i och röra sig inom, och på så sätt föra med sig nya idéer, kapital, kunskap och innovation eller fyller luckor på de nationella arbetsmarknaderna, i visshet om att deras rättigheter tillvaratas fullt ut och att de kan leva i trygghet. Den ökande betydelsen av politiken för inrikes frågor bekräftas av Stockholmsprogrammet¹ från 2009, och detta är också ett av de områden där stora förändringar har skett till följd av Lissabonfördraget.

När det gäller den inre säkerheten har tydlig vägledning om verksamhetens inriktning under de kommande åren givits genom olika nyckeldokument, t.ex. kommissionens meddelande om strategin för den inre säkerheten². Den inre säkerheten är ett område där EU kommer att ställas inför stora utmaningar. Terrorism, organiserad brottslighet, olaglig narkotikahandel, korruption, it-brottslighet, människohandel och olaglig vapenhandel fortsätter att utgöra allvarliga hot. Brottsligheten förväntas förbli stabil när det gäller den sammanlagda nivån men förväntas förändras till sin natur i och med att de kriminella använder ny teknik för att begå brott. Den gränsöverskridande och organiserade brottsligheten kan förväntas öka och bli mer sofistikerad och internationell till sin natur. Vissa typer av brottslighet, såsom bedrägeri, penningtvätt och it-brottslighet, förväntas öka. Ytterligare insatser krävs också för att på ett effektivare sätt skydda kritisk infrastruktur i unionen mot terroristattacker och utveckla en integrerad strategi inom unionen för risk- och krishantering. För att hantera alla dessa framtida utmaningar är det absolut nödvändigt att det vidtas ökade åtgärder på unionsnivå för att skydda medborgarna från de alltmer gränsöverskridande hoten och stödja det operativa arbete som utförs av medlemsstaternas ansvariga myndigheter, bl.a. genom lämplig finansiering från unionen. Därför efterlystes i Stockholmsprogrammet uttryckligen inrättandet av en fond i avsikt att stödja genomförandet av strategin för den inre säkerheten och en enhetlig och övergripande strategi för samarbetet inom europeisk brottsbekämpande verksamhet, bl.a. förvaltningen av unionens yttre gränser.

I kommissionens förslag av den 29 juni 2011 till nästa fleråriga budgetram för åren 2014–2020³ föreslås därför att det inrättas en fond för inre säkerhet inom ramen för en förenklad struktur bestående av två fonder för framtida utgifter på området inrikes frågor, där den andra fonden utgörs av asyl- och migrationsfonden. Fonden för inre säkerhet kommer att ha en sammanlagd budget på 4 648 miljoner euro (i löpande priser) för stöd till genomförandet av de fem strategiska mål som fastställs i strategin för den inre säkerheten, nämligen stöda den verksamhet som bedrivs av kriminella nätverk på internationell nivå, förebygga terrorism och hantera radikaliserings och rekrytering, förbättra säkerheten för medborgare och företag på internet, stärka säkerheten genom gränsförvaltning och öka EU:s förmåga att stå emot kriser och katastrofer.

¹ EUT L 115, 4.5.2010, s. 1.

² KOM(2010) 673 slutlig.

³ KOM(2011) 500 slutlig.

På grund av det breda spektrumet av strategiska mål består den rättsliga grunden av olika fördragsbestämmelser, och det är därför inte juridiskt möjligt att inrätta fonden för inre säkerhet som ett enda finansieringsinstrument. Därför föreslår kommissionen att fonden inrättas som en övergripande finansieringsram innehållande två sektorsspecifika förslag – av vilka detta är ett – som kompletteras med ett horisontellt instrument med gemensamma bestämmelser.

Den rättsliga strukturen förklaras mer ingående i avsnitt 3.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

I överensstämmelse med den starkare betoningen av utvärdering som ett redskap som kan ge ett bra beslutsunderlag har man i detta förslag beaktat utvärderingsresultat, samråd med berörda parter och en konsekvensbedömning.

Arbetet med att utarbeta de framtida finansieringsinstrumenten för inrikes frågor inleddes 2010 och fortsatte 2011. Som en del av detta förberedande arbete inleddes en undersökning i form av en utvärdering/konsekvensbedömning i december 2010 med hjälp av en extern konsult. Denna undersökning, som slutfördes i juli 2011, samlade tillgängliga utvärderingsresultat för befintliga finansieringsinstrument och beaktade de problem, mål och politiska alternativ, inbegripet deras sannolika effekter, som undersöktes i konsekvensbedömningen. Med utgångspunkt i denna undersökning utarbetade kommissionen en rapport om konsekvensbedömningen som konsekvensbedömningsnämnden avgav ett yttrande om den 9 september 2011.

I överensstämmelse med den starkare betoningen av utvärdering som ett redskap som kan ge ett bra beslutsunderlag togs i detta lagstiftningsförslag också full hänsyn till den formella halvtidsutvärderingen av det allmänna programmet om säkerhet och skydd av friheter⁴, som omfattar genomförandet av programmen Isec (förebyggande och bekämpande av brottslighet) och Cips (förebyggande, beredskap och konsekvenshantering när det gäller terrorism och andra säkerhetsrelaterade risker) mellan 2007 och 2009. I kommissionens rapport av den 16 juni 2011 bedömdes de kvantitativa och kvalitativa aspekterna av programmets genomförande och de resultat som uppnåts, bl.a. gjordes en utförlig kartläggning av programverksamheterna, en analys av resultaten av de projekt som finansierats och en översyn av instrumenten och genomförandemekanismerna i syfte att fastställa eventuella korrigerande åtgärder.

Vid utarbetandet av detta förslag beaktades även resultaten av ett särskilt offentligt samråd på nätet om den framtida finansieringen av politiken för inrikes frågor⁵, som pågick från den 5 januari till den 20 mars 2011 och var öppet för aktörer inom EU och från tredjeländer. Totalt 115 svar mottogs från enskilda och organisationer, inklusive åtta principförklaringar. Aktörer från alla medlemsstater samt från vissa tredjeländer bidrog till samrådet.

⁴ KOM(2011) 318 slutlig av den 16 juni 2011. Meddelande om halvtidsutvärderingen av ramprogrammet för säkerhet och skydd av friheter för perioden 2007–2013.

⁵ Samrådsdokumenten och en rapport om resultaten av samrådet finns på GD Inrikes frågor webbplats: http://ec.europa.eu/home-affairs/news/consulting_public/consulting_0020_en.htm

I april 2011 samlade konferensen om en omvärdering av EU:s framtida finansiering på området inrikes frågor (*The future of EU funding for Home Affairs: A fresh look*) viktiga aktörer (medlemsstater, internationella organisationer, organisationer inom det civila samhället etc.) till diskussion kring detta tema och gav dem tillfälle att utbyta åsikter om den framtida finansieringen av inrikes frågor. Konferensen var också ett tillfälle att validera resultaten av genomgången och det offentliga samrådet.

Frågan om EU:s framtida finansiering på området inrikes frågor togs upp och diskuterades med institutionella aktörer vid upprepade tillfällen, bl.a. i samband med ett informellt lunchsamtal under rådets (rättsliga och inrikes frågor) möte den 21 januari 2011, en informell frukost med Europaparlamentets politiska samordnare den 26 januari 2011, vid hörandet av kommissionsledamot Cecilia Malmström inför Europaparlamentets Sure-utskott den 10 mars 2011 och i samband med ett utbyte av synpunkter mellan generaldirektören för GD Inrikes frågor och Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter den 17 mars 2011.

Särskild expertrådgivning om de framtida finansieringsinstrumenten på området inre säkerhet inhämtades vid diskussioner som ägde rum vid mötet i ständiga kommittén för inre säkerhet den 5 oktober 2010, där ett preliminärt utbyte av synpunkter skedde med företrädare för medlemsstaterna och byråerna (Eurojust, Europol, Cefpol och Frontex) och vid EOS-konferensen om industri och säkerhet den 9 februari 2011. Vidare har tekniska aspekter på genomförandet av det framtida finansieringsinstrumentet på området inre säkerhet också diskuterats med medlemsstaternas experter vid mötena den 15 februari respektive 18 juli 2011 i de två kommittéerna för det allmänna programmet för säkerhet och skydd av friheter (Isec och Cips).

Dessa samråd, möten och diskussioner med sakkunniga bekräftar att det råder allmän enighet bland berörda aktörerna om behovet av att bredda handlingsutrymmet vad gäller EU-finansiering på området inre säkerhet, inbegripet dess yttre dimension, och behovet av att ytterligare förenkla mekanismerna för tillhandahållande av finansiering och skapa större flexibilitet, särskilt när det gäller att reagera på nödsituationer. För att skapa mervärde bör unionens utgifter bättre återspegla de prioriteringar och strategiska åtaganden som görs på unionsnivå och stödja genomförandet av unionens regelverk för inrikes frågor. På området inre säkerhet ansåg de berörda parterna att de allmänna tematiska prioriteringarna redan är fastställda i och med Stockholmsprogrammet från 2009 och strategin för den inre säkerheten från 2010. En framtida finansieringsmekanism bör därför ges en övergripande utformning som rymmer brottsbekämpande myndigheter, gränsövervakningstjänstemän och tullmyndigheter. Det ansågs också viktigt att i större utsträckning använda relevanta EU-organ, t.ex. Europol och Frontex. Det fanns ett brett stöd för tanken att minska antalet finansieringsinstrument till en struktur bestående av två fonder, på villkor att detta leder till en förenkling. De berörda parterna var också överens om att det behövs en flexibel mekanism för nödsituationer. Delad förvaltning med en övergång till flerårig programplanering sågs allmänt som lämplig förvaltningsmetod för utgifterna på området inrikes frågor. De icke-statliga organisationerna ansåg dock att man också bör fortsätta med direkt förvaltning.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

EU:s rätt att vidta åtgärder följer av artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionen: "Unionen ska erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas

avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring samt förebyggande och bekämpande av brottslighet”.

Unionsåtgärder berättigas av de mål som uppställs i artikel 67 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), som anger hur ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ska skapas.

Förordningen har flera rättsliga grunder i avdelning V i EUF-fördraget på området frihet, säkerhet och rättvisa (artiklarna 82.1, 84 och 87.2). Dessa artiklar utgör kompatibla rättsliga grunder med hänsyn till de rättsliga förhållanden som är tillämpliga på beslutsfattandet under denna avdelning.

På grund av olika omröstningsbestämmelser i rådet som bottnar i variabel geometri enligt protokollen 19 (om Schengenregelverket), 21 (Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa) och 22 (Danmarks ställning, inklusive med avseende på avdelning V i tredje delen av fördraget) är det inte juridiskt möjligt att utarbeta ett enda övergripande förslag till lagstiftning om en fond för inre säkerhet, trots att det råder samstämmighet mellan de politiska mål som eftersträvas.

Fonden för inre säkerhet inrättas därför som en övergripande finansieringsram bestående av följande två separata rättsakter genom vilka fondens olika delar inrättas och målen, de stödberättigande åtgärderna och finansieringsramen för varje del fastställs:

- En förordning om inrättande, som en del av fonden, av ett instrument för polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering.
- En förordning om inrättande, som en del av fonden, av ett instrument för gränsförvaltning och gemensam viseringspolitik.

Inom den övergripande ramen för fonden för inre säkerhet ska via denna förordning ekonomiskt stöd ges till polissamarbete, utbyte av och tillgång till information, förebyggande av brottslighet, bekämpande av gränsöverskridande eller allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, skydd av människor och kritisk infrastruktur mot säkerhetsrelaterade händelser och effektiv hantering av säkerhetsrelaterade risker och kriser, med beaktande av EU:s gemensamma politik (strategier, program och handlingsplaner), lagstiftning, praktiskt samarbete samt hot- och riskbedömningar. Följaktligen bör de två nuvarande programmen för ekonomiskt stöd på detta politikområde (Isec och Cips) upphöra att gälla med verkan från den 1 januari 2014, om inte annat följer av övergångsbestämmelserna. För Cips-programmets vidkommande (rådets beslut 2007/124/EG, Euratom) är detta inte möjligt inom ramen för denna förordning utan fordrar en separat rättsakt på grund av de olika omröstningsbestämmelser som föreskrivs i dess dubbla rättsliga grund (EG/Euratom).

Generellt är detta ett område där det finns ett tydligt mervärde i insatser på EU-nivå jämfört med insatser av de enskilda medlemsstaterna. Europeiska unionen har bättre möjligheter än medlemsstaterna att ta sig an gränsöverskridande situationer och tillhandahålla en plattform för gemensamma strategier. Det ekonomiska stöd som ges inom ramen för denna förordning bidrar därför i synnerhet till att öka kapaciteten på nationell nivå och unionsnivå, stärka samarbetet och samordningen över gränserna, skapa bättre och säkrare kommunikationer, främja nätverk och öka det ömsesidiga förtroendet samt utbytet av information och bästa praxis. Det erkänns dock till fullo att insatserna bör göras på lämplig nivå och att EU:s roll

inte bör sträcka sig utöver vad som är nödvändigt. Som sägs i översynen av EU:s budget bör ”EU-budgeten användas till att finansiera allmänna nyttigheter på EU-nivå eller åtgärder som medlemsstaterna och regionerna inte kan finansiera själva, eller användas där den kan garantera ett bättre resultat”.⁶

4. BUDGETKONSEKVENSER

I kommissionens förslag om nästa fleråriga ram ingår ett förslag om att avsätta 4 648 miljoner euro (i löpande priser) till fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020. Inom detta samlade anslag uppgår de preliminärt tillgängliga medlen för genomförandet av denna särskilda förordning till 1 128 miljoner euro. Preliminärt bör 50 % av detta belopp (564 miljoner euro) användas för medlemsstaternas nationella program, medan återstående 50 % (564 miljoner euro) bör förvaltas centralt för finansiering av unionsåtgärder, nödåtgärder och tekniskt bistånd.

Miljoner euro

Fonden för inre säkerhet <i>inklusive nya it-system</i>		4 648
- Instrumentet för polissamarbete		1 128
- Instrumentet för gränsförvaltning		3 520

5. FÖRSLAGETS VIKTIGASTE DELAR

- **Tydlig inriktning på strategiska prioriteringar**

För att garantera en tillräcklig och påvisbar effekt föreslås att unionens ekonomiska stöd inom denna förordning under perioden 2014–2020 inriktas på följande fem centrala strategiska prioriteringar (såsom de fastställts i EU:s strategi för den inre säkerheten):

- Förebygga och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet.
- Förbättra säkerheten för medborgare och företag på Internet.
- Förebygga terrorism och hantera radikaliserings och rekrytering.
- Öka förmågan att skydda kritisk infrastruktur i alla sektorer av ekonomin.
- Öka EU:s förmåga att stå emot kriser och katastrofer.

Dessa strategiska prioriteringar, som fastställs mer i detalj i bilagan till denna förordning, måste beaktas av medlemsstaterna när de utformar sina fleråriga nationella program. De kan

⁶ Översyn av EU:s budget (KOM(2010) 700, 19.10.2010).

via ett förenklat förfarande när som helst ändras genom en delegerad akt i händelse av nya framväxande kriser eller hot. För att skapa ytterligare incitament kan dessutom EU:s samfinansieringssats för nationella åtgärder för att genomföra något av dessa strategiska EUprioriteringar höjas upp till 90 %, i enlighet med den övergripande förordningen, i stället för 75 %.

Konkreta åtgärder som finansieras via denna förordning omfattar främst insatser för att stärka medlemsstaternas operativa förmåga, t.ex. gemensamma gränsöverskridande insatser, utbyte av bästa praxis, testning och validering av nya metoder och ny teknik (för att minska klyftan till den unionsfinansierade säkerhetsforskningen), förvärv av teknisk utrustning och infrastruktur, utbildning av och utbyten mellan personal, analytisk verksamhet såsom risk- och hotbedömningar samt nätverksbyggande.

För att bättre utnyttja relevanta EU-byråers kompetens och sakkunskap på området inrikes frågor har kommissionen för avsikt att utnyttja de möjligheter som budgetförordningen⁷ medger att, inom ramen för tillgängliga resurser enligt denna förordning, anförtro dessa byråer specifika uppgifter inom ramen för deras uppdrag och som komplement till deras arbetsprogram. I fråga om de uppgifter som omfattas av detta instrument gäller det särskilt Europeiska polisbyrån (Europol), t.ex. för organiserande av gemensamma utredningsgrupper och en hjälpcentral för Prümfrågor, och Europeiska polisakademin (Cepol), t.ex. för utveckling och genomförande av europeiska utbildningsprogram, gemensamma tematiska kursplaner och utbildningsmoduler, även för personal från brottsbekämpande myndigheter belägna i lämpliga tredjeländer.

- **Fördelning av tillgängliga medel**

Det totala beloppet för detta instrument för perioden 2014–2020 är indelat i två delar: unionens budget (1 128 miljoner euro i löpande priser) och – de hittills okända – bidragen från de länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (Norge, Island, Schweiz och Liechtenstein), vilka ska delta i detta instrument. Av medlemsstaterna kommer Danmark inte att delta i denna förordning, och Irland och Förenade kungariket kan välja att delta, i enlighet med deras respektive protokoll.

Det totala beloppet på 1 128 miljoner euro är jämnt fördelat (50/50): medlemsstaterna kommer att erhålla ett vägledande belopp på 564 miljoner euro (i löpande priser) för sina nationella program (delad förvaltning), och kommissionen kommer att tillämpa samma vägledande belopp för unionsåtgärder, bistånd vid nödsituationer och tekniskt bistånd enligt direkt och indirekt förvaltning.

Kriterierna för fördelning av de tillgängliga medlen är kopplade till de viktigaste nyttigheter som ska skyddas av medlemsstaterna: befolkningen, territoriet, de personer och det gods som passerar landets flygplatser och kusthamnar samt den infrastruktur som är klassificerad som europeisk kritisk infrastruktur enligt unionslagstiftningen. Eftersom i detta sammanhang hänsyn även tagits till medlemsstaternas olika ekonomiska resurser, har deras bruttonationalprodukt (omvänt proportionellt) lagts till som ett femte tilldelningskriterium.

- **Åtgärder och bistånd vid nödsituationer i eller avseende tredjeländer**

⁷ Kommissionens förslag – förordning om finansiella bestämmelser för unionens årliga budget (KOM(2010)815 slutlig, 22.12.2010). Detta förslag utgör ett formellt återkallande av kommissionen av de tidigare lagstiftningsförslagen KOM(2010) 71 slutlig och KOM(2010) 260 slutlig.

Särskilda bestämmelser har införts i denna förordning och i den övergripande förordningen för att göra det möjligt för unionen att handla snabbt och effektivt vid säkerhetsrelaterade händelser eller nya framväxande hot som har eller kan ha betydande skadlig inverkan på människors säkerhet i en eller flera medlemsstater (nödsituation). Sådant bistånd vid nödsituationer beslutas alltid av kommissionen men kan även föreslås av medlemsstaterna, EU-byråerna, internationella organisationer eller artikel 71-kommittén (COSI) som företräds av den medlemsstat som är ordförande i rådet. Biståndet för nödsituationer är inte begränsat till unionen, utan kan även rymma åtgärder i eller avseende tredjeländer.

Generellt har förteckningen över åtgärder i eller avseende de tredjeländer som är stödberättigade enligt denna förordning en inriktning på kortsiktiga operativa insatser med direkt verkan på unionens inre säkerhet, såsom gemensamma gränsöverskridande insatser, förvärv av teknisk utrustning, utbytes- och utbildningsverksamhet, hot- och riskbedömningar samt stöd till informations- och kommunikationsverksamhet. Åtgärderna i tredjeländer genomförs främst av kommissionen genom direkt eller indirekt förvaltning i överensstämmelse med budgetförordningen. Sådana åtgärder får inte vara direkt utvecklingsinriktade och ska, om det är lämpligt, komplettera det ekonomiska stöd som ges genom EU:s instrument för bistånd till tredjeländer, som fortsätter att vara den främsta finansieringskällan för att hjälpa tredjeländer att bygga upp relevant kapacitet. Vid genomförandet av sådana åtgärder eftersträvas fullständig överensstämmelse med principerna och de allmänna målen för unionens externa åtgärder och utrikespolitik som rör landet eller regionen i fråga. Komplementariteten kommer att säkerställas genom en förbättrad samordning med Europeiska utrikestjänsten och kommissionens relevanta avdelningar.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 82.1, 84 och 87.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag⁸,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs⁹ yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs¹⁰ yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Unionens mål att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa (artikel 67.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt) bör uppnås bland annat genom åtgärder för att förebygga och bekämpa brottslighet och åtgärder för samordning och samarbete mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och mellan dessa och berörda tredjeländer.
- (2) För att nå detta mål bör det vidtas ökade åtgärder för att skydda människor och nyttigheter från de alltmer gränsöverskridande hoten och stödja det arbete som utförs av medlemsstaternas ansvariga myndigheter. Bland annat terrorism, organiserad brottslighet, olaglig narkotikahandel, korruption, it-brottslighet, människohandel och olaglig vapenhandel fortsätter att vara en utmaning mot unionens inre säkerhet.
- (3) Strategin för den inre säkerheten i Europeiska unionen, som antogs av rådet i februari 2010¹¹, utgör en gemensam dagordning för att hantera dessa gemensamma säkerhetsproblem. Kommissionens meddelande från november 2010 "EU:s strategi för

⁸ EUT C ...

⁹ EUT C ...

¹⁰ EUT C ...

¹¹ Rådets dokument nr 7120/10.

den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa”¹² omsätter strategins principer och riktlinjer i konkreta åtgärder genom att identifiera fem strategiska mål: att störa den verksamhet som bedrivs av kriminella nätverk på internationell nivå, förebygga terrorism och hantera radikaliserings och rekrytering, förbättra säkerheten för medborgare och företag på Internet, stärka säkerheten genom gränsförvaltning och öka EU:s förmåga att stå emot kriser och katastrofer.

- (4) Solidaritet mellan medlemsstaterna, klarhet om arbetsfördelningen, respekt för de grundläggande rättigheterna och rättsstatsprincipen samt en stark fokusering på det globala perspektivet och det oupplösliga sambandet med den yttre säkerheten är viktiga principer vid genomförandet av strategin för den inre säkerheten.
- (5) För att främja genomförandet av strategin för den inre säkerheten och säkerställa att den blir en operativ verklighet bör medlemsstaterna ges tillräckligt ekonomiskt stöd från unionen genom att en särskild fond för inre säkerhet inrättas.
- (6) På grund av de rättsliga förhållanden som är tillämpliga på avdelning V i fördraget är det inte juridiskt möjligt att inrätta fonden för inre säkerhet som ett enda finansieringsinstrument.
- (7) Fonden bör därför inrättas som en övergripande ram för EU:s ekonomiska stöd på området för inre säkerhet bestående av det instrument som inrättas genom denna förordning samt det instrument som inrättas genom förordning (EU) nr XXX/2012 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till yttre gränser och viseringar¹³. Den övergripande ramen bör kompletteras genom förordning nr XXX/2012¹⁴ om allmänna bestämmelser för asyl- och migrationsfonden och för instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering.
- (8) De samlade medlen för denna förordning och för förordning (EU) nr XXX/2012 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till yttre gränser och viseringar bör tillsammans bilda finansieringsram för programmets hela löptid, som bör utgöra den särskilda referensen för budgetmyndigheten under det årliga budgetförfarandet enligt punkt 17 i det interinstitutionella avtalet.
- (9) Inom den övergripande ramen för fonden för inre säkerhet ska det ekonomiska stöd som beviljas inom detta instrument främja polissamarbete, utbyte av och tillgång till information, förebyggande av brottslighet, bekämpande av gränsöverskridande eller allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, skydd av människor och kritisk infrastruktur mot säkerhetsrelaterade händelser och effektiv hantering av säkerhetsrelaterade risker och kriser, med beaktande av gemensam politik (strategier, program och handlingsplaner), lagstiftning och praktiskt samarbete.
- (10) Det ekonomiska stödet inom dessa områden bör i synnerhet gå till insatser för att främja gränsöverskridande gemensamma insatser, tillgång till och utbyte av information, utbyte av bästa praxis, bättre och säkrare kommunikation och

¹² KOM(2010) 673 slutlig.

¹³ EUT L

¹⁴ EUT L

samordning, utbildning av och utbyten mellan personal, verksamheter som avser analys, övervakning och utvärdering, övergripande hot- och riskbedömningar, informationsverksamhet, testning och validering av ny teknik, forskning inom forensisk vetenskap och förvärv av driftskompatibel teknisk utrustning.

- (11) De åtgärder i eller avseende tredjeländer som finansieras genom detta instrument bör vidtas i samverkan och samordning med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens instrument för bistånd till tredjeländer, såväl geografiska som tematiska. Vid genomförandet av dessa åtgärder eftersträvas framför allt fullständig överensstämmelse med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga. De bör inte syfta till att stödja åtgärder som är direkt utvecklingsinriktade och de bör vid behov komplettera det ekonomiska stöd som ges genom instrument för bistånd till tredjeländer. Överensstämmelse kommer även att eftersträvas med EU:s humanitära politik, särskilt vad gäller genomförandet av nödatgärder.
- (12) Detta instrument bör genomföras med fullt iakttagande av de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheterna.
- (13) För att garantera ett enhetligt genomförande av fonden för inre säkerhet bör den unionsbudget som anslås för detta finansieringsinstrument genomföras genom delad förvaltning, med undantag för åtgärder av synnerligt intresse för unionen (unionsåtgärder), bistånd vid nödsituationer och tekniskt bistånd, som genomförs genom direkt eller indirekt förvaltning.
- (14) De medel som anslås till medlemsstaterna för genomförande genom deras nationella program bör fördelas på grundval av tydliga och objektiva kriterier kopplade till de allmänna nyttigheter som medlemsstaterna ska skydda samt dessa medlemsstaters ekonomiska förmåga att säkerställa en hög inre säkerhet, t.ex. antal invånare, storlek på territoriet, antal passagerare och varor som passerar genom de internationella flygplatserna och kusthamnarna, antal infrastrukturer som utgör europeisk kritisk infrastruktur samt bruttonationalprodukt.
- (15) För att stärka solidariteten och ansvarsdelningen när det gäller EU:s politik, strategier och program bör medlemsstaterna uppmuntras att använda en del av de samlade medel som finns tillgängliga för de nationella programmen till de strategiska unionsprioriteringar som fastställs i bilagan till förordningen. För projekt som gäller dessa prioriteringar bör unionens bidrag till den sammanlagda stödberättigande kostnaden ökas till 90 %, i enlighet med förordning (EU) nr XXX/2012 [den övergripande förordningen].
- (16) Taket för de medel som finns tillgängliga för unionen bör var detsamma som de medel som anslås av medlemsstaterna för genomförandet av deras nationella program. Därigenom säkerställs att unionen under ett visst budgetår har möjlighet att stödja åtgärder av synnerligt intresse för unionen, t.ex. studier, testning och validering av ny teknik, transnationella projekt, nätverksbyggande och utbyte av bästa praxis, övervakning av genomförandet av relevant unionslagstiftning och unionspolitik samt åtgärder i eller avseende tredjeländer. De åtgärder som stöds bör överensstämma med de prioriteringar som föreskrivs i unionens relevanta strategier, program, handlingsplaner och risk- och hotbedömningar.

- (17) För att stärka EU:s förmåga att vidta omedelbara åtgärder vid säkerhetsrelaterade händelser eller nya framväxande hot mot unionen bör det vara möjligt att ge bistånd vid nödsituationer, i enlighet med den mekanism för snabba insatser som fastställs i förordning (EU) nr XXX/2012 [den övergripande förordningen].
- (18) Finansieringen från EU:s budget bör koncentreras till verksamhetsområden där EU:s insatser kan ge ett mervärde jämfört med de åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. Eftersom Europeiska unionen har bättre möjligheter än medlemsstaterna att ta sig an gränsöverskridande situationer och tillhandahålla en plattform för gemensamma strategier, bör de verksamheter som är stödberättigande enligt denna förordning i synnerhet bidra till att stärka kapaciteten på nationell nivå och unionsnivå, samarbetet och samordningen över gränserna, nätverksbyggande och öka det ömsesidiga förtroendet och utbytet av information och bästa praxis.
- (19) För att komplettera eller ändra detta instruments bestämmelser för fastställande av strategiska unionsprioriteringar bör befogenheterna att anta rättsakter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktion delegeras till kommissionen, som bör genomföra lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, när den utarbetar och upprättar delegerade rättsakter, se till att relevanta dokument samtidigt, i tid och på lämpligt sätt överlämnas till Europaparlamentet och rådet.
- (20) För att säkerställa en enhetlig, effektiv och tidsmässigt samordnad tillämpning av bestämmelserna i denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.
- (21) Rådets beslut 2007/125/RIF av den 12 februari 2007 om inrättande, som del av det allmänna programmet om säkerhet och skydd av friheter, av det särskilda programmet "Förebyggande och bekämpande av brott"¹⁵, bör upphöra att gälla, om inte annat följer av övergångsbestämmelserna i denna förordning.
- (22) Eftersom målen i denna förordning, nämligen att stärka samordningen och samarbetet mellan de brottsbekämpande myndigheterna, förebygga och bekämpa brottslighet, skydda människor och kritisk infrastruktur mot säkerhetsrelaterade risker och förbättra medlemsstaternas och unionens förmåga att effektivt hantera säkerhetsrelaterade risker och kriser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel sträcker sig denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (23) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, vilka omfattas av de områden som avses i artikel 1.H i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som ingicks av Europeiska unionens råd och

¹⁵ EUT L 58, 24.2.2007, s. 7.

Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹⁶.

- (25) När det gäller Schweiz innebär denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.H i rådets beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG om ingående av det avtalet på Europeiska gemenskapens vägnar¹⁷.
- (26) För Liechtenstein utgör denna förordning en sådan utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket som avses i protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, på det område som avses i artikel 1.H i rådets beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/349/EU om ingående av protokollet på Europeiska unionens vägnar¹⁸.
- (27) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (28) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, [*deltar, har*] Irland [*inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland/meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning*].
- (29) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, [*deltar, har*] Förenade kungariket [*inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket/meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning*].

¹⁶ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

¹⁷ EUT L 53, 27.2.2008, s. 1.

¹⁸ EUT L 160, 18.6.2011, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brott samt krishantering (nedan kallat *instrumentet*) som en del av fonden för inre säkerhet (nedan kallad *fonden*).

Tillsammans med förordning (EU) nr XXX/2012 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för yttre gränser och viseringar, inrättas genom denna förordning för perioden från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020 fonden för inre säkerhet.

2. I denna förordning fastställs

- a) målen för instrumentet, de åtgärder som berättigar till ekonomiskt stöd från instrumentet och de strategiska prioriteringarna för instrumentet,
- b) den allmänna ramen för genomförandet av stödberättigande åtgärder,
- c) de medel som görs tillgängliga genom detta instrument från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020 och deras fördelning.

3. Enligt denna förordning ska bestämmelserna i förordning (EU) nr... XXX/2012 [den övergripande förordningen] vara tillämpliga.

4. Denna bestämmelse ska inte gälla frågor som omfattas av Programmet "Rättvisa" i enlighet med förordning (EU) nr XXX/2012¹⁹. Detta instrument kan dock omfatta åtgärder som syftar till att uppmuntra samarbete mellan rättsliga och andra brottsbekämpande myndigheter.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *polissamarbete*: särskilda åtgärder och samarbetsformer i enlighet med artikel 87 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- b) *utbyte av och tillgång till information*: insamling, lagring, behandling, analys och utbyte av information som är relevant för brottsbekämpande myndigheter när det gäller att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra brottslighet, särskilt gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet.
- c) *förebyggande av brottslighet*: alla åtgärder som är avsedda att minska eller på annat sätt bidra till en minskning av brottsligheten och medborgarnas känsla av

¹⁹ EUT L ...

osäkerhet, enligt rådets beslut 2009/902/RIF av den 30 november 2009 om inrättande av ett europeiskt nätverk för förebyggande av brottslighet (EUCPN)²⁰.

- d) *organiserad brottslighet*: straffbart handlande av en strukturerad sammanslutning, bestående av mer än två personer, inrättad för en viss tid, som handlar i samförstånd för att direkt eller indirekt erhålla ekonomiska eller materiella fördelar.
- e) *terrorism*: någon av de uppsåtliga handlingar och brott som definieras i rambeslutet 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism²¹, ändrat genom rambeslut 2008/919/RIF av den 28 november 2008²².
- f) *risk- och krishantering*: varje åtgärd som rör bedömning, förebyggande, beredskap och konsekvenshantering när det gäller terrorism och andra säkerhetsrelaterade risker.
- g) *förebyggande och beredskap*: varje åtgärd i syfte att förebygga och/eller minska riskerna i samband med en eventuell terroristattack eller annan säkerhetsrelaterad händelse.
- h) *konsekvenshantering*: effektiv samordning av de insatser som vidtas för att reagera på och minska verkningarna av en terroristattack eller varje annan säkerhetsrelaterad händelse i syfte att säkerställa en effektiv samordning av åtgärderna på nationell nivå och/eller unionsnivå.
- i) *kritisk infrastruktur*: materiella resurser, tjänster, informationsteknisk utrustning, nät och infrastrukturanläggningar som om de utsätts för störningar eller förstörs skulle innebära allvarliga konsekvenser för kritiska samhällsfunktioner, bl.a. försörjningskedjan, människors hälsa, trygghet, säkerhet och ekonomiska eller sociala välbefinnande samt unionens eller dess medlemsstaters möjlighet att fungera.
- j) *nödsituation*: varje säkerhetsrelaterad händelse eller nytt framväxande hot som har eller kan ha betydande skadlig inverkan på människors säkerhet i en eller flera medlemsstater.

Artikel 3

Mål

1. Det allmänna målet med instrumentet ska vara att bidra till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i Europeiska unionen.

²⁰ EUT L 321, 8.12.2009, s. 44.

²¹ EGT L 64, 22.6.2002, s. 3.

²² EUT L 330, 9.12.2008, s. 21.

2. Inom det allmänna mål som anges i punkt 1 ska instrumentet, i linje med de prioriteringar som fastställts i relevanta unionsstrategier, program och hot- och riskbedömningar, bidra till följande särskilda mål:

a) Förebygga och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, samt stärka samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och mellan dessa och berörda tredjeländer.

Hur väl detta mål uppnås ska mätas med indikatorer såsom antalet gemensamma gränsöverskridande insatser och antalet dokument som producerats och evenemang som organiserats om bästa praxis.

b) Förbättra medlemsstaternas och unionens förmåga att effektivt hantera säkerhetsrelaterade risker och kriser och förbereda sig för och skydda människor och kritisk infrastruktur mot terroristattacker och andra säkerhetsrelaterade händelser.

Hur väl detta mål uppnås ska mätas med indikatorer såsom antalet redskap som införts eller uppgraderats för att underlätta medlemsstaternas skydd av kritisk infrastruktur inom samtliga sektorer av ekonomin, och antalet hot- och riskbedömningar som gjorts på unionsnivå.

3. För att uppnå dessa mål ska instrumentet bidra till följande operativa mål genom främjande och utveckling av följande:

- a) Åtgärder (metoder, verktyg och strukturer) som stärker medlemsstaternas förmåga att förebygga och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, särskilt genom partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn, utbyte av information och bästa praxis, tillgång till uppgifter, driftskompatibel teknik, tillämpad kriminologi samt kommunikation och information till allmänheten.
- b) Administrativ och operativ samordning, samarbete, ömsesidig förståelse och utbyte av information mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter, andra nationella myndigheter, relevanta unionsorgan och i förekommande fall tredjeländer.
- c) Utbildningsprogram inom ramen för genomförandet av EU:s fortbildningspolitik, bl.a. genom särskilda utbytesprogram på unionsnivå om brottsbekämpning, för att främja en genuint europeisk rätts- och brottsbekämpningskultur.
- d) Åtgärder och bästa praxis för skydd av och stöd till vittnen och brottsoffer.
- e) Åtgärder för att stärka medlemsstaternas administrativa och operativa förmåga att skydda kritisk infrastruktur i alla sektorer av ekonomin, bland annat genom partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn och bättre samordning, samarbete, utbyte och spridning av sakkunskaper och erfarenheter, dels inom unionen, dels med relevanta tredjeländer.
- f) Säkra förbindelser och effektiv samordning mellan befintliga aktörer inom sektorspecifik tidig varning och krissamarbete på unionsnivå och nationell nivå, inklusive lägescentraler, för att snabbt kunna sammanställa en komplett och riktig överblick över krissituationer, samordna svarsåtgärderna samt sprida

tillgänglig information, information för vilken gäller bestämda åtkomstregler och säkerhetsskyddsklassificerad information.

- g) Åtgärder (metoder, verktyg och strukturer) som stärker medlemsstaternas och unionens administrativa och operativa förmåga att utveckla övergripande hot- och riskbedömningar, så att unionen ges möjlighet att utveckla integrerade strategier utifrån gemensamma och delade bedömningar i krissituationer och att öka den ömsesidiga förståelsen av medlemsstaternas och partnerländernas olika definitioner av hotnivåer.

4. Instrumentet ska också bidra till finansieringen av tekniskt bistånd på initiativ av medlemsstaterna eller kommissionen.

Artikel 4

Stödberättigande åtgärder

1. Inom de mål som anges i artikel 3 och med beaktande av slutsatserna av den politiska dialog som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EU) nr XXX/2012 [den övergripande förordningen], ska detta instrument stödja åtgärder i medlemsstaterna och i synnerhet följande:

- a) Åtgärder som förbättrar polissamarbetet och samordningen mellan de brottsbekämpande myndigheterna, bland annat gemensamma utredningsgrupper och andra former av gemensamma gränsöverskridande insatser, tillgång till och utbyte av information samt driftskompatibel teknik.
- b) Nätverksbyggande, ömsesidigt förtroende, ömsesidig förståelse och ömsesidigt lärande, utveckling av beredskapsplaner, kartläggning, utbyte och spridning av sakkunskaper, erfarenheter och god praxis, informationsutbyte, delad situationsmedvetenhet och framsyn, beredskapsplanering och driftskompatibilitet.
- c) Verksamheter som avser analys, övervakning och utvärdering, bl.a. studier och hot-, risk- och konsekvensbedömningar.
- d) Information till allmänheten, verksamheter avseende kommunikation och spridning av resultat.
- e) Förvärv och/eller uppgradering av teknisk utrustning, säkra lokaler, infrastrukturer, tillhörande byggnader och system, särskilt IKT-system och komponenter till dessa, bland annat i syfte att bedriva samarbete på europeisk nivå kring it-brottslighet, särskilt med det europeiska centrumet mot it-brottslighet.
- f) Utbyten mellan och utbildning av personal och experter vid de behöriga myndigheterna, bl.a. språkutbildning och gemensamma övningar eller program.

- g) Åtgärder för införande, överföring, testning och utvärdering av nya metoder eller ny teknik, bl.a. pilotprojekt och uppföljningsåtgärder till unionsfinansierade säkerhetsforskningsprojekt.

2. Inom de mål som anges i artikel 3 ska instrumentet även stödja åtgärder i och avseende tredje länder och i synnerhet följande:

- a) Åtgärder som förbättrar polissamarbetet och samordningen mellan de brottsbekämpande myndigheterna, bl.a. gemensamma utredningsgrupper och andra former av gemensamma gränsöverskridande insatser, tillgång till och utbyte av information samt driftskompatibel teknik.
- b) Nätverksbyggande, ömsesidigt förtroende, ömsesidig förståelse, ömsesidigt lärande, utveckling av beredskapsplaner, kartläggning, utbyte och spridning av sakkunskaper, erfarenheter och god praxis, informationsutbyte, delad situationsmedvetenhet och framsyn, beredskapsplanering och driftskompatibilitet.
- c) Förvärv och/eller uppgradering av teknisk utrustning, bl.a. IKT-system och komponenter till dessa.
- d) Utbyten mellan och utbildning av personal och experter vid de behöriga myndigheterna, bl.a. språkundervisning.
- e) Information till allmänheten, kommunikation och spridning av resultat.
- f) Hot-, risk- och konsekvensbedömningar.
- g) Studier och pilotprojekt.

Artikel 5

Samlade medel och genomförande

1. De samlade medlen för genomförandet av denna förordning ska uppgå till 1 128 miljoner euro.
2. Budgetmyndigheten ska bevilja de årliga anslagen inom budgetramens gränser.
3. De samlade medlen ska genomföras enligt följande:
 - a) Nationella program i enlighet med artikel 6.
 - b) Unionens åtgärder i enlighet med artikel 7.
 - c) Tekniskt bistånd i enlighet med artikel 8.
 - d) Bistånd vid nödsituationer i enlighet med artikel 9.

4. Budgeten inom ramen för instrumentet ska genomföras genom delad förvaltning i enlighet med artikel 55.1 b i förordning (EU) nr XXXX/2012 [ny budgetförordning]²³, med undantag av unionsåtgärder som avses i artikel 7, tekniskt stöd som avses i artikel 8.1 och bistånd vid nödsituationer som avses i artikel 9.

5. De samlade medlen ska preliminärt användas enligt följande:

- a) 564 miljoner euro för medlemsstaternas nationella program.
- b) 564 miljoner euro för unionens insatser, bistånd vid nödsituationer och tekniskt bistånd på kommissionens initiativ.

6. Tillsammans med de samlade medel som fastställts för förordning nr XXX/2012 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar, utgör de samlade medel som finns tillgängliga för denna förordning i enlighet med punkt 1 finansieringsramen för fonden för inre säkerhet och fungerar som den främsta referensen för budgetmyndigheten under det årliga budgetförfarandet enligt punkt 17 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om samarbete i budgetfrågor och om sund ekonomisk förvaltning²⁴.

7. De länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ska bidra till fonden i enlighet med denna förordning.

8. Avtal ska ingås om de finansiella bidrag som dessa länder ska lämna till instrumentet och de kompletterande bestämmelser som behövs för dessa länders deltagande, bl.a. bestämmelser för att skydda unionens ekonomiska intressen och revisionsrättens kontrollbefogenheter.

De finansiella bidragen från dessa länder ska läggas till de samlade medel från unionens budget som avses i punkt 1.

Artikel 6

Nationella program

1. Det nationella program som ska utarbetas enligt instrumentet och det som ska utarbetas enligt förordning (EU) nr XXX/2012 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar, ska utformas av medlemsstaterna gemensamt och läggas fram för kommissionen som ett enda nationellt program för fonden, i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr XXX/2012 [den övergripande förordningen].

2. Enligt de nationella program som ska granskas och godkännas av kommissionen i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr XXX/2012 [den övergripande förordningen], ska medlemsstaterna inrikta sig på projekt som behandlar de strategiska unionsprioriteringar som förtecknas i bilagan till denna förordning.

²³ EUT L

²⁴ KOM(2011) 403 slutlig.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11 för att ändra den bilaga som avses i punkt 2 genom att ändra, lägga till eller stryka strategiska unionsprioriteringar.

Artikel 7

Unionsåtgärder

1. På kommissionens initiativ får detta instrument användas för att finansiera gränsöverskridande åtgärder eller åtgärder av intresse för hela unionen (nedan kallade *unionsåtgärder*) när det gäller de allmänna, särskilda och operationella mål som anges i artikel 3.

2. För att berättiga till stöd ska unionsåtgärderna överensstämma med de prioriteringar som föreskrivs i relevanta unionsstrategier, program, hot- och riskbedömningar, och särskilt ge stöd till följande:

- a) Förberedelser, övervakning, administrativt och tekniskt bistånd, utveckling av en utvärderingsmekanism som krävs för genomförandet av politiken på området polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet och krishantering.
- b) Transnationella projekt med medverkan av mer än två medlemsstater eller åtminstone en medlemsstat och ett tredjeland.
- c) Verksamheter som avser analys, övervakning och utvärdering, bland annat hot-, risk- och konsekvensbedömningar och projekt för att övervaka genomförandet av unionens lagstiftning och politiska mål i medlemsstaterna.
- d) Projekt för att främja nätverk, ömsesidigt förtroende, ömsesidig förståelse och ömsesidigt lärande, kartläggning och spridning av god praxis och innovativa tillvägagångssätt på unionsnivå samt utbildnings- och utbytesprogram.
- e) Projekt som stöder utvecklingen av metodologiska, särskilt statistiska, verktyg och metoder och gemensamma indikatorer.
- f) Förvärv och/eller uppgradering av teknisk utrustning, säkra lokaler, infrastrukturer, tillhörande byggnader och system, särskilt IKT-system och komponenter till dessa på unionsnivå, bland annat i syfte att bedriva samarbete på europeisk nivå kring it-brottslighet, i synnerhet samarbete med ett europeiskt centrum mot it-brottslighet.
- g) Projekt som ökar kännedomen om unionens politik och mål bland berörda parter och allmänheten, bl.a.
- h) Särskilt nyskapande projekt som utvecklar nya metoder och/eller inför ny teknik som har förutsättningar för att överföras till andra medlemsstater, i synnerhet projekt som syftar till att testa och validera resultatet av säkerhetsforskningsprojekt som finansieras av unionen.
- i) Studier och pilotprojekt.

j) Åtgärder i eller avseende tredjeländer, i enlighet med artikel 4.2.

3. Unionsåtgärder ska genomföras i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr XXX/2012 [den övergripande förordningen]

Artikel 8

Tekniskt bistånd

1. På initiativ av kommissionen och/eller på dess vägnar får bidrag på upp till 800 000 euro om året betalas ut från instrumentet för tekniskt bistånd till Fonden för inre säkerhet, i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr XXX/2012 [den övergripande förordningen].

2. På initiativ från en medlemsstat får bidrag på upp till 5 % av det sammanlagda belopp som tilldelats medlemsstaten betalas ut för tekniskt bistånd från instrumentet enligt det nationella programmet, i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) nr XXX/2012 [den övergripande förordningen].

Artikel 9

Bistånd vid nödsituationer

1. Genom detta instrument ska ekonomiskt stöd tillhandahållas för att åtgärda särskilda och brådskande behov i händelse av en nödsituation, såsom anges i artikel 2 j.

2. Bistånd vid nödsituationer ska genomföras i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) nr XXX/2012 [den övergripande förordningen].

Artikel 10

Medel för stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. 564 miljoner euro ska preliminärt fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

- a) 30 % i proportion till den totala befolkningsstorleken.
- b) 10 % i proportion till storleken på territoriet.
- c) 10 % i proportion till antal passagerare och antal ton gods som passerar genom deras internationella flygplatser och kusthamnar.
- d) 10 % i proportion till antalet infrastrukturer som klassificerats som europeiska kritiska infrastrukturer i enlighet med direktiv 2008/114/EG.
- e) 40 % i omvänd proportion till deras bruttonationalprodukt (köpkraft per invånare).

2. Referensuppgifterna för de uppgifter som anges i punkt 1 ska utgöras av den senaste statistiken från kommissionen (Eurostat) på grundval av uppgifter som lämnats av medlemsstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningen samt de uppgifter som

medlemsstaterna tillhandahåller kommissionen i enlighet med direktiv 2008/114/EG. Referensdatum är den 30 juni 2013.

Artikel 11

Delegering

1. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Den delegering av befogenheter som avses i denna förordning ska tilldelas kommissionen för en period av sju år från och med [dagen för denna förordnings ikraftträdande]. Delegeringen av befogenheter ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i denna förordning får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande ska avsluta delegeringen av de befogenheter som anges i det beslutet. Beslutet ska träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller en senare dag som anges i beslutet. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. När kommissionen antar en delegerad akt ska den omgående och samtidigt anmäla detta till Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad akt som antagits enligt denna förordning ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har motsatt sig detta inom två månader från den dag då akten delgetts Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har informerat kommissionen om att de inte kommer att motsätta sig detta. Fristen kan förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 12

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den gemensamma kommittén för asyl, migration och säkerhet som inrättas genom artikel 55.1 i förordning (EU) nr XXX/2012 [den övergripande förordningen].
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 13

Tillämpning av förordning (EU) nr XXX/2012

Bestämmelserna i förordning (EU) nr XXX/2012 [den övergripande förordningen] ska vara tillämpliga på instrumentet.

Artikel 14

Upphävande

Kommissionens beslut 2007/125/RIF ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2014.

Artikel 15

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka vare sig fullföljande eller ändring, inklusive hel eller partiell indragning, av projekten fram till dess de avslutas, eller av det ekonomiska stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av rådets beslut 2007/125/RIF eller någon annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013.

2. När beslut antas om medfinansiering inom ramen för instrumentet ska kommissionen ta hänsyn till åtgärder som antagits på grundval av rådets beslut 2007/125/RIF före den [*date of publication in the Official Journal*] och som har ekonomiska återverkningar under den period som omfattas av medfinansieringen.

3. Belopp som har anslagits till medfinansiering, som kommissionen godkänt mellan den 1 januari 2011 och den 31 december 2013 och för vilka kommissionen inte har mottagit de handlingar som krävs för att avsluta insatserna senast den dag då slutrapporten ska vara inlämnad, ska automatiskt återtas av kommissionen senast den 31 december 2017, och felaktigt utbetalade belopp ska återbetalas.

Belopp som avser insatser som har skjutits upp till följd av rättsliga förfaranden eller administrativa överklaganden med uppskjutande verkan ska inte beaktas vid beräkningen av det belopp som automatiskt ska återtas.

4. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2015 till kommissionen överlämna en utvärderingsrapport om resultatet och effekterna av de åtgärder som medfinansierats genom rådets beslut 2007/125/RIF under perioden 2011–2013.

5. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2015 överlämna en delrapport om uppnådda resultat och de kvalitativa och kvantitativa aspekterna på genomförandet av rådets beslut 2007/125/RIF under perioden 2011–2013.

Artikel 16

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska på förslag av kommissionen se över denna förordning senast den 30 juni 2020.

Artikel 17

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den [...] dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den...

*På Europaparlaments vägnar
Ordförande.*

*På rådets vägnar
Ordförande*

BILAGA

Förteckning över strategiska unionsprioriteringar (artikel 6.2)

- Åtgärder för att **förebygga och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet**, särskilt olaglig narkotikahandel, människohandel, sexuellt utnyttjande av barn och projekt för att identifiera och upplösa kriminella nätverk, skydda ekonomin mot kriminell infiltration, och minska de ekonomiska incitamenten genom att beslagta, frysa och förverka kriminellas egendom.
- Åtgärder för att **förbättra säkerheten för medborgare och företag på Internet**, särskilt projekt för att bygga upp kapaciteten inom brottsbekämpningen och rättsväsendet, projekt för att samarbeta med industrin för att göra medborgarna mer delaktiga och skydda dem, och projekt för att förbättra förmågan att möta it-attacker.
- Åtgärder för att **förebygga terrorism och hantera radikaliserings och rekrytering**, särskilt projekt för att hjälpa grupperingar i samhället att utveckla lösningar och förebyggande strategier som är anpassade till de lokala förhållandena, projekt för att hjälpa de behöriga myndigheterna att förhindra terroristernas tillgång till finansiering och materiel och spåra deras överföringar, projekt för att skydda transport av passagerare och varor, och projekt för att öka säkerheten i fråga om sprängämnen och kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära ämnen.
- Åtgärder för att stärka medlemsstaternas administrativa och operativa förmåga att skydda **kritisk infrastruktur** i alla sektorer av ekonomin, även dem som omfattas av direktiv 2008/114/EG, särskilt projekt som främjar partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn för att skapa förtroende och underlätta samarbete, samordning, beredskapsplanering och utbyte och spridning av information och bra praxis mellan den offentliga och den privata sektorn.
- Åtgärder för att öka **Europas förmåga till återhämtning efter kriser och katastrofer**, särskilt projekt för att främja en enhetlig EU-politik för riskhantering som knyter hot- och riskbedömningen till beslutsgången, och projekt som främjar effektiva och samordnade krisinsatser som samlar befintlig (sektorspecifik) kapacitet och sakkunskap och de befintliga situationsmedvetenhetscentrumen, bl.a. dem som berör hälsa, civilskydd och terrorism.

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna
 - 3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen
 - 3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen
 - 3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen
 - 3.2.5. Bidrag från tredje part
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Meddelandet "Att bygga ett öppet och säkert Europa: budgeten för inrikes frågor för perioden 2014–2020"

Förslag till förordning om allmänna bestämmelser för asyl- och migrationsfonden och för ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

Förslag till förordning om inrättande av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

Förslag till förordning om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till yttre gränser och viseringar

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen²⁵

För närvarande rubrik 3, avdelning 18 – Inrikes frågor

Framtida flerårig budgetram: Rubrik 3 (Säkerhet och medborgarskap) – "Inre säkerhet"

Typ av förslag eller initiativ

☒ **Ny åtgärd** (budgeten för inrikes frågor för perioden 2014–2020)

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd²⁶

☐ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.3. Mål

1.3.1. *Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till*

Det slutliga målet för politiken på området inrikes frågor är att skapa ett område utan inre gränser där EU-medborgare och tredjelandsmedborgare kan resa in, röra sig, bo och arbeta, föra med sig nya idéer, kapital, kunskap och innovation eller fylla luckor på de nationella arbetsmarknaderna, i visshet om att deras rättigheter tillvaratas fullt ut och att de kan leva i trygghet. Samarbete med länder utanför EU och med internationella organisationer är avgörande för att detta mål ska nås.

²⁵ ABM: verksamhetsbaserad förvaltning – ABB: verksamhetsbaserad budgetering.

²⁶ I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

Den ökande betydelsen för politiken på området inrikes frågor bekräftas i Stockholmsprogrammet och dess handlingsplan. Genomförandet av dessa är en strategisk prioritering unionen och gäller t.ex. migration (laglig migration och integration, asyl, irreguljär migration och återvändande), säkerhet (förebyggande och bekämpning av terrorism och organiserad brottslighet, polissamarbete) och förvaltning av de yttre gränserna (bl.a. viseringspolitik) samt den externa dimensionen av politiken på dessa områden. Lissabonfördraget gör det också möjligt för unionen att sätta ribban högre när det gäller att ta itu med de problem som invånarna i området med frihet, säkerhet och rättvisa har i sin vardag. De politiska prioriteringarna på området inrikes frågor, särskilt integreringen av tredjelandsmedborgare, bör också ses mot bakgrund av de sju flaggskeppsinitiativ som lades fram inom ramen för Europa 2020-strategin och som ska hjälpa EU att övervinna den rådande finans- och ekonomikrisen och skapa en smart, hållbar tillväxt för alla.

Asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet kommer att ge det ekonomiska stöd som behövs för att EU:s mål på området inrikes frågor ska omsättas i konkreta resultat.

1.3.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbudgeterade förvaltningen och budgeteringen som berörs

FONDEN FÖR INRE SÄKERHET

Instrument för ekonomiskt stöd för polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

I linje med de prioriteringar som fastställts i relevanta EU-strategier, program samt hot- och riskbedömningar kommer instrumentet att bidra till följande specifika mål

a) Förebygga och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, samt stärka samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och mellan dessa och tredjeländer.

c) Förbättra medlemsstaternas och unionens förmåga att effektivt hantera säkerhetsrelaterade risker och kriser och förbereda sig för och skydda människor och kritisk infrastruktur mot terroristattacker och andra säkerhetsrelaterade händelser.

Nuvarande verksamheter enligt den verksamhetsbaserade budgeteringen: 18.05

Instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar

I linje med de prioriteringar som fastställts i relevanta EU-strategier, program samt hot- och riskbedömningar kommer instrumentet att bidra till följande specifika mål

a) Stödja en gemensam viseringspolitik för att underlätta lagligt resande, garantera lika behandling av tredjelandsmedborgare och hantera irreguljär migration.

(b) Stödja gränsförvaltningen för att dels säkerställa en hög skyddsnivå vid de yttre gränserna och dels en smidig passage av de yttre gränserna i enlighet med Schengenregelverket.

Nuvarande verksamheter enligt den verksamhetsbaserade budgeteringen: 18.02 (Vad beträffar fonden för yttre gränser).

1.3.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förslagets effekter på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs beskrivs närmare i avsnitt 4.1.2 i konsekvensbedömningen.

Allmänt sett kommer den förenkling som införs på alla nivåer i finansieringsprocessen och i varje genomförandemetod att ha en klart gynnsam effekt på de processer genom vilka det ekonomiska stödet förvaltas.

Polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

De viktigaste mottagarna av ekonomiskt stöd kommer att medlemsstaterna och deras brottsbekämpande myndigheter samt eventuella andra myndigheter som specialiserat sig på skydd av kritisk infrastruktur och krishantering, men vid behov också relevanta internationella och icke-statliga organisationer (t.ex. när det gäller förebyggande av brott samt bekämpande av radikaliserings och människohandel).

Den målgrupp som gynnas av förändringarna omfattar hela befolkningen.

De viktigaste framstegen kommer att vara 1) en ökad administrativ och operativ kapacitet i medlemsstaterna att upptäcka och framgångsrikt beivra gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, i syfte att minska säkerhetsrelaterade hot som härrör från sådan brottslighet, och 2) en starkare europeisk förmåga till återhämtning efter kriser och katastrofer på grund av en mer enhetlig EU-politik för riskhantering som kopplar hot och riskbedömningar till beslutsfattandet å ena sidan och en mer effektiv och samordnad EU-insats för att möta krisen som samlar befintlig kapacitet och sakkunskap på andra sidan. Ett viktigt framsteg är också att medlemsstaterna får ökad kapacitet att förebygga, förbereda och skydda människor och kritisk infrastruktur mot terroristattacker och andra allvarliga säkerhetsrelaterade hot.

Yttre gränser och viseringar

De viktigaste mottagarna av det ekonomiska stödet för gränser och viseringar är de tjänster som genomför EU:s regelverk, kodexen om Schengengränserna och viseringskodexen i medlemsstaterna: Gränsvakter, polis och konsulära tjänster. Den målgrupp som omfattas av förändringarna är resande – dvs. alla personer som reser in i unionen via dess yttre gränser. Resultaten omfattar bättre möjligheter för dessa tjänster 1) att övervaka gränserna och samarbeta med andra brottsbekämpande myndigheter inom ramen för det europeiskt övervakningssystem (Eurosur), 2) att hantera migrationsströmmar vid konsulat (viseringsansökningar) och 3) att förbättra hanteringen av passagerarflödena vid gränsövergångar, vilket å ena sidan garanterar en hög och enhetlig skyddsnivå i samarbete med andra brottsbekämpande myndigheter och å andra sidan att gränserna passeras smidigt i enlighet med gemenskapens regelverk och principerna om rättvis behandling och värdighet. Ett viktigt specifikt resultat kommer att vara införandet av två nya europeiska it-system om tredjelandsmedborgares rörelser över gränserna (ett EU-system för in- och utresa och ett program för EU-registrerade resenärer).

1.3.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

På grund av behovet av att föra en politisk dialog innan de nationella programmen fastställs är det inte möjligt att på det här stadiet slutgiltigt fastställa den uppsättning indikatorer som kommer att användas för att mäta hur de ovannämnda specifika målen uppnås. Dock gäller följande:

När det gäller **polissamarbete och förebyggande och bekämpande av brottslighet** skulle indikatorerna visa antalet gemensamma gränsöverskridande insatser och antalet dokument och anordnade evenemang om bästa praxis. Indikatorer för **krishantering** och skydd av kritisk infrastruktur skulle omfatta antalet verktyg som införs och/eller moderniseras för att underlätta skyddet av kritisk infrastruktur i medlemsstaterna inom alla sektorer av ekonomin och antalet hot- och riskbedömningar som utarbetas på EU-nivå.

- På området **gränser och viseringar** skulle indikatorerna omfatta antalet konsulat som säkras och/eller förstärks för att säkerställa effektiv behandling av viseringsansökningar och tillhandahålla viseringssökande tjänster av hög kvalitet samt utveckling av utrustning för gränskontroll och gripande av irreguljära tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna i överensstämmelse med risken vid det berörda avsnittet av den yttre gränsen. Resultatindikatorer kommer att mäta ökad gränssäkerhet, ökad kapacitet att utfärda viseringar och ökad kapacitet att på ett tryggt och smidigt sätt hantera trafiken av resande som passerar gränserna.

1.4. Motivering till förslaget eller initiativet

1.4.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

EU kommer att fortsätta att ställas inför stora utmaningar på området inrikes frågor under perioden 2014–2020.

Att slå vakt om en trygg och säker miljö är nödvändigt och främjar ekonomisk, kulturell och social tillväxt i EU. EU kan spela en avgörande roll genom att ta itu med hot i form av allvarlig och organiserad brottslighet, it-brottslighet eller terrorism och genom att säkerställa förvaltningen av EU:s yttre gränser eller genom att reagera snabbt på framväxande kriser som till följd av katastrofer orsakade av människor eller naturkatastrofer. I globaliseringens tidevarv, då hoten ökar och alltmer har en gränsöverskridande dimension, kan ingen medlemsstat agera effektivt på egen hand. Ett enhetligt och allsidigt europeisk agerande krävs för att de brottsbekämpande myndigheterna ska kunna fungera effektivt över gränserna och i olika jurisdiktioner.

Samarbete med länder utanför EU och internationella organisationer är avgörande för att uppnå dessa mål. Den senaste tidens händelser i norra Afrika har visat hur viktigt det är att EU har en övergripande och samordnad strategi när det gäller migration, gränser och säkerhet. Den allt viktigare yttre dimensionen av EU:s politik på området inrikes frågor måste därför stärkas, i full överensstämmelse med EU:s utrikespolitik.

1.4.2. Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå

Hanteringen av migrationsströmmar och säkerhetshot är utmaningar som inte kan hanteras av medlemsstaterna själva. Dessa är områden där ett utnyttjande av EU:s budget skapar ett uppenbart mervärde.

Vissa medlemsstaterna bär en tung börda på grund av sitt geografiska läge och längden på de yttre EU-gränser de måste förvalta. Avskaffandet av de inre gränskontrollerna måste åtföljas av gemensamma

åtgärder för effektiv kontroll och övervakning av unionens yttre gränser. Principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna står därför i centrum för den gemensamma politiken för asyl, invandring och yttre gränser. EU:s budget gör det möjligt att ta itu med de ekonomiska konsekvenserna av denna princip. På säkerhetens område är grov och organiserad brottslighet, terrorism och andra säkerhetsrelaterade hot allt mer gränsöverskridande till sin karaktär. Gränsöverskridande samarbete och samordning mellan brottsbekämpande myndigheter är avgörande för att framgångsrikt förhindra och bekämpa dessa brott, t.ex. genom informationsutbyte, gemensamma utredningar, driftskompatibel teknik samt gemensamma risk- och hotbedömningar.

Hanteringen av migrationsströmmar, förvaltningen av EU:s yttre gränser och EU:s säkerhet kräver att medlemsstaterna har betydande resurser och kapacitet. Bättre operativt samarbete och samordning som omfattar sammanslagning av resurser t.ex. när det gäller utbildning och utrustning ger stordriftsfördelar och synergi, vilket garanterar en effektivare användning av offentliga medel och ökar solidariteten, det ömsesidiga förtroendet och det delade ansvaret för EU:s gemensamma politik mellan medlemsstaterna. Detta är särskilt relevant på säkerhetens område, där ekonomiskt stöd för alla former av gränsöverskridande gemensamma insatser är av största vikt för att förbättra samarbetet mellan polis, tull, gränsbevakning och rättsliga myndigheter.

När det gäller den yttre dimensionen av politikområdet inrikes frågor står det klart att antagandet av åtgärder och sammanslagningen av resurser på EU-nivå avsevärt kommer att öka det EU-inflytande som krävs för att övertyga tredjeländer om att samarbeta med EU i dessa migrations- och säkerhetsrelaterade frågor som främst är av intresse för EU och medlemsstaterna.

EU:s rätt att agera på inrikesfrågornas område härrör från avdelning V "Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa" i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 77.2, 78.2, 79.2 och 79.4, 82.1, 84 och 87.2. Samarbete med tredjeländer och internationella organisationer omfattas av artikel 212.3 i EUF-fördraget. Förslagen iakttar subsidiaritetsprincipen eftersom huvuddelen av finansieringen kommer att genomföras i enlighet med principen om delad förvaltning och med iakttagande av medlemsstaternas behörighet.

1.4.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Även om de nuvarande finansieringsinstrumenten på området inrikes frågor allmänt anses uppnå sina mål och fungera effektivt visar erfarenheterna från halvtidsöversynen och samrådet med berörda parter att det finns ett behov av följande åtgärder:

- Förenkla och rationalisera de framtida instrumenten på området inrikes frågor genom att minska antalet finansieringsprogram till två genom inrättandet av en asyl- och migrationsfond och en fond för inre säkerhet. Detta ger EU möjlighet att använda sina instrument mer strategiskt på ett sätt som bättre tillgodoser EU:s politiska prioriteringar och behov.
- Stärka EU:s roll som global aktör bl.a. genom att låta de blivande fonderna omfatta en extern dimension för att EU ska kunna lyfta fram den externa dimensionen i politiken för inrikes frågor.
- Om möjligt prioritera delad förvaltning hellre än centraliserad förvaltning för undvika onödig byråkrati.
- Anlägga ett mer resultatriktat synsätt på delad förvaltning genom att gå över till flerårig programplanering med en politisk dialog på hög nivå som garanterar att medlemsstaternas nationella

program ligger fullständigt i linje med EU:s politiska mål och prioriteringar och är inriktad på att uppnå resultat.

- Förbättra den centraliserade förvaltningen så att det finns en rad olika verktyg för politiskt motiverade åtgärder, bl.a. stöd för gränsöverskridande åtgärder, särskilt innovativa åtgärder och åtgärder i och avseende tredjeländer (extern dimension) samt nödåtgärder, undersökningar och evenemang.
- Fastställa en gemensam rättslig ram med en gemensam uppsättning regler för programplanering, rapportering, ekonomisk förvaltning och kontroller som i möjligaste mån motsvarar dem som gäller för övriga EU-fonder som förvaltas genom delad förvaltning, för att skapa bättre förståelse för reglerna hos samtliga berörda parter och för att säkerställa en hög grad av enhetlighet och konsekvens.
- Tillhandahålla snabba och effektiva insatser i nödsituationer och utforma fonderna på ett sådant sätt att EU kan reagera på ett ändamålsenligt sätt i hastigt föränderliga situationer.
- Ge byråerna med ansvar för inrikes frågor en viktigare roll, för att främja det praktiska samarbetet mellan medlemsstaterna och genom att anförtro dem genomförandet av särskilda åtgärder, samtidigt som man slår vakt om en tillräcklig politisk kontroll av byråernas verksamhet.

Närmare upplysningar finns i konsekvensbedömningen och i motiveringen till varje förordning.

1.4.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekt

Ett antal andra EU-instrument kommer att ge stöd till verksamheter som kompletterar de verksamheter som kommer att finansieras inom ramen för fonden för inre säkerhet:

Skiljelinjen mellan fonden för inre säkerhet och det finansiella instrumentet för civilskydd kommer att finnas kvar såsom beskrivs i artikel 3 i det nuvarande Cips-programmet: Naturkatastrofer och oavsiktliga katastrofer orsakade av människan faller under civilskyddet (olyckor), medan avsiktliga katastrofer orsakade av människan är relevanta ur säkerhetssynpunkt och kommer därför att få stöd från fonden för inre säkerhet.

Terroristattacker eller andra säkerhetsrelaterade incidenter kommer fortsatt att falla utanför tillämpningsområdet för EU:s solidaritetsfond. Den exakta räckvidden och omfattningen av artikel 222 i EUF-fördraget (solidaritetsklausulen) när det gäller stöd till medlemsstater som är föremål för en terroristattack eller drabbas av naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan är inte heller klar, eftersom det förutsätter ett formellt antagande av genomförandebestämmelser som inte ens har föreslagits ännu. Möjligheten att bevilja nödfinansiering vid en större terroristattack eller andra säkerhetsrelaterade händelser ska därför stödjas av en fond för inre säkerhet.

Klyftan mellan säkerhetsforskning inom ramen för Horisont 2020-programmet och den praktiska tillämpningen av resultaten av sådan forskning kommer att överbryggas, eftersom fonden för inre säkerhet kommer att omfatta särskilda mål och stödberättigande åtgärder för att möjliggöra finansiering av testning och validering av forskningsresultat ("prototyper") med tanke på praktisk serietillämpning ("förkommersiell upphandling").

Det framtida programmet för rättsliga frågor kommer att vara nära knutet till och komplettera fonden för inre säkerhet, särskilt dess straffrättsliga del, men det är mer inriktat på rättsligt samarbete, harmonisering av förfaranden och ömsesidigt erkännande, vilket i praktiken hindrar större överlappningar.

Den externa dimensionen av fonden för inre säkerhet kommer att stödja åtgärder i och avseende tredjeländer, vilket främst beaktar EU:s intressen och mål, har en direkt inverkan på EU och dess medlemsstater och garanterar kontinuitet med insatser som genomförs på EU:s territorium. Denna finansiering kommer att utformas och genomföras i samstämmighet med EU:s yttre åtgärder och utrikespolitik. Syftet är inte att stödja åtgärder som är utvecklingsinriktade, och stödet ska om möjligt komplettera det ekonomiska stöd som ges via instrument för bistånd till tredjeländer. I detta sammanhang kommer det tematiska programmet för migration och asyl och stabilitetsinstrumentet att vara av särskilt intresse för området inrikes frågor. Medan instrument för bistånd till tredjeländer antingen stödjer de mottagande ländernas utvecklingsbehov eller EU:s allmänna politiska intressen i strategiska partnerländer kommer fonderna för inrikes frågor att stödja särskilda åtgärder i tredjeländer som tjänar EU:s mål när det gäller inre säkerhet. De kommer därför att fylla ett särskilt tomrum och bidra till att komplettera den uppsättning verktyg som står till EU:s förfogande.

1.5. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☒ Förslag eller initiativ som pågår **under begränsad tid**

- ☒ Förslaget eller initiativet ska gälla från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020.
- ☒ Det påverkar resursanvändningen från 2014 till 2023.

☐ Förslag eller initiativ som pågår **under en obegränsad tid**

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet²⁷

☒ Direkt centraliserad förvaltning som sköts av kommissionen

☒ Indirekt centraliserad förvaltning genom delegering till

- ☒ genomförandeorgan
- ☒ byråer/organ som inrättats av gemenskaperna²⁸
- ☒ nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning

²⁷ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁸ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

☒ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☒ Decentraliserad förvaltning med tredjeländer

☒ Gemensam förvaltning med internationella organisationer (ange vilka)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Förslagen kommer huvudsakligen att genomföras genom delad förvaltning med fleråriga nationella program.

De mål som ska uppnås enligt nationella program kommer att kompletteras med "unionsåtgärder" och en mekanism för snabba insatser för att hantera nödsituationer. Dessa kommer främst att bestå av bidrag och upphandling inom ramen för centraliserad direkt förvaltning och kommer att omfatta åtgärder i och avseende tredjeländer.

Man kommer att använda alla tänkbara medel för att undvika fragmentering genom att koncentrera resurserna på ett begränsat antal mål på unionsnivå och genom att utnyttja sakkunskapen hos nyckelaktörer, där så är lämpligt på grundval av partnerskapsavtal och ramavtal.

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ kommer att genomföras genom direkt central förvaltning.

De länder som är associerade till tillämpningen, genomförandet och utvecklingen av Schengenregelverket kommer också att delta i de båda instrumenten inom fonden för inre säkerhet som innebär en utveckling av Schengenregelverket (instrumenten för gränsförvaltning och visering och polissamarbete) som om de vore medlemsstater mot bakgrund av avtalen om associering till Schengenregelverket. De kommer att delta i instrumenten i enlighet med bestämmelserna i förordningen, genomföra sina egna fleråriga nationella program och ha möjlighet att ansöka om finansiering inom ramen för unionens åtgärder osv. På samma sätt som inom ramen för fonden för yttre gränser kommer särskilda arrangemang att vidtas för att fastställa de kompletterande regler som behövs för dessa länders deltagande (regler som följer av budgetförordningen, dess genomförandebestämmelser och fördragen, inbegripet revisionsrättens revisionsbefogenheter). Eftersom dessa stater kommer att bidra till EU:s budget för de två instrumenten i proportion till sin BNP kommer arrangemangen även att fastställa storleken på bidragen från dessa stater som ett led i ansvarsfördelning i samband med förvaltningen av Schengensamarbetet, och detta oavsett storleken på de anslag de tilldelas inom ramen för instrumenten. För närvarande är de associerade staterna Norge, Island, Schweiz och Liechtenstein.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

För delad förvaltning föreslås en enhetlig och effektiv ram för rapportering, övervakning och utvärdering. För varje nationellt program kommer medlemsstaterna att uppmanas att inrätta en övervakningskommitté som kommissionen kan delta i.

Medlemsstaterna ska årligen rapportera om genomförandet av det fleråriga programmet. Dessa rapporter är en förutsättning för årliga betalningar. Som underlag för halvtidsöversynen kommer de 2017 att uppmanas att lämna ytterligare upplysningar om vilka framsteg som gjorts med att uppnå dessa mål. Ett liknande förfarande kommer att genomföras 2019 för att vid behov möjliggöra anpassningar under det sista budgetåret (2020).

Till stöd för utvecklandet av en utvärderingsbaserad kultur på området inrikes frågor kommer fonderna att ha en gemensam ram för övervakning och utvärdering med breda policyrelaterade indikatorer som betonar den resultatnriktade ansatsen för fonderna och den viktiga roll de skulle kunna spela i den policymix där målet är att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Dessa indikatorer avser den effekt som fonderna skulle kunna ha: utvecklandet av en gemensam kultur på gränssäkerhetens, polissamarbetets och krishanteringens område, Effektivare hantering av migrationsströmmarna till EU. Rättvis och lika behandling av tredjelandsmedborgare. solidaritet och samarbete mellan medlemsstater vid hanteringen av frågor som rör migration och inre säkerhet och en gemensam EU-strategi såväl på migrationens som säkerhetens område gentemot tredjeländer.

För att säkerställa korrekt tillämpning av utvärderingsprinciperna och med beaktande av de praktiska erfarenheterna av utvärderingar i medlemsstaterna inom ramen för den nuvarande EU-finansieringen på området inrikes frågor kommer kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att utveckla en gemensam ram för övervakning och utvärdering, bl.a. genom att fastställa mallar och gemensamma utfalls- och resultatindikatorer.

Alla åtgärder kommer att fastställas i början av programperioden, vilket ger medlemsstaterna möjlighet att införa rapporterings- och utvärderingssystem på grundval av överenskomna krav och principer.

För att minska den administrativa bördan och säkerställa synergier mellan rapportering och utvärdering kommer den information som behövs för utvärderingsrapporterna att bygga på och komplettera den information som medlemsstaterna lämnar i sina årliga rapporter om genomförandet av de nationella programmen.

Under 2018 kommer kommissionen också att lämna in en rapport om halvtidsöversynen av de nationella programmen.

Mer allmänt kommer kommissionen att lämna in en preliminär rapport om genomförandet av fonderna senast den 30 juni 2018 och en efterföljande utvärderingsrapport senast den 30 juni 2024, som täcker hela genomförandet (dvs. inte endast nationella program inom delad förvaltning).

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

GD Inrikes frågor inte har stött på betydande risker för fel i sina utgiftsprogram. Detta bekräftas av att det upprepade gånger inte har konstaterats några påtagliga resultat i revisionsrättens årsrapporter och av att den kvarstående felfrekvensen legat under 2 % under de senaste åren i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Inrikes frågor (tidigare GD Rättsliga och inrikes frågor).

Vid delad förvaltning kan de vanligaste riskerna i samband med genomförandet av de nuvarande programmen indelas i tre huvudkategorier:

- Risk för ineffektiv eller otillräckligt riktad användning av medel.
- Fel som beror på komplicerade regler och brister i förvaltnings- och kontrollsystemen.
- Ineffektiv användning av administrativa resurser (bristande proportionalitet i kraven).

Det är också värt att nämna särskilda faktorer rörande systemet med fyra fonder i det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”.

- Systemet med årliga program säkerställer att slutbetalningar görs regelbundet på grundval av attesterade och reviderade utgifter. Den stödberättigande perioden för de årliga programmen har dock inget samband med EU:s budgetår och kontrollkedjan är därför inte helt tillfredsställande, trots det mycket tunga systemet.
- Kommissionen fastställer närmare de närmare reglerna för stödberättigande. Detta garanterar i princip homogenitet i de utgifter som finansieras. Det skapar dock även en onödig arbetsbelastning för de nationella myndigheterna och kommissionen och ökar risken för fel från stödmottagare och/eller medlemsstater därför att EU:s regler misstolkas.
- De nuvarande förvaltnings- och kontrollsystemen påminner mycket om dem som tillämpas för strukturfondernas del. De uppvisar dock smärre skillnader, särskilt i kedjan av ansvar mellan attesterande myndigheter och revisionsmyndigheter. Detta skapar förvirring i medlemsstaterna, särskilt när myndigheterna arbetar med bågiga fondtyperna. Det ökar också risken för fel och kräver mer intensiv övervakning.

Dessa faktorer kommer att ändras avsevärt genom detta förslag:

- Förvaltnings- och kontrollsystemen kommer att följa de allmänna krav som anges i GSR-fonderna och fullt ut uppfylla de nya kraven i den nya budgetförordningen: De tre myndigheterna kommer att ersättas av två (den ansvariga myndigheten och revisionsmyndigheten), vars roller klargörs för att ge bättre garantier.
- Flerårig programplanering tillsammans med årlig räkenskapsavslutning på grundval av den ansvariga myndigheten utbetalningar kommer perioderna för stödberättigande att anpassas till kommissionens årsredovisning, utan att den administrativa bördan blir tyngre jämfört med det nuvarande systemet.

- Kontroller på plats kommer att genomföras som ett led i kontrollen på den första nivån, dvs. av den ansvariga myndigheten, och kontrollen att stödja den årliga förvaltningsförklaringen.
- Förtydligande och förenkling av reglerna för stödberättigande samt en harmonisering med andra EU-instrument för ekonomiskt stöd kommer att minska antalet fel som görs av stödmottagare som får stöd från olika källor. Dessa reglerna för stödberättigande kommer, med undantag för vissa grundläggande principer, att fastställas på nationell nivå, i likhet med dem som gäller för GSR-fonderna.
- Användningen av förenklade kostnadsalternativ uppmuntras, särskilt i fråga om små bidrag.

Vid centraliserad förvaltning är de största riskerna följande:

- Risken för bristande överensstämmelse mellan mottagna projekt och GD Inrikes frågars politiska prioriteringar.
- Risken för dålig kvalitet på utvalda projekt och bristfälligt tekniskt genomförande av projektet, vilket försvagar programmets effekt på grund av oändamålsenliga urvalsförfaranden, bristande sakkunskap eller otillräcklig övervakning.
- Risken för ineffektiv eller oekonomisk användning av tilldelade medel, både vad gäller bidrag (komplicerat att ersätta faktiska stödberättigande kostnader i kombination med begränsade möjligheter att administrativt kontrollera stödberättigande kostnader) och vad gäller upphandling (ibland otillräckliga möjligheter att jämföra prisbud på grund av ett begränsat antal ekonomiska aktörer som har den specialkunskap som krävs).
- Risken för att (särskilt) mindre organisationer saknar tillräcklig kapacitet att effektivt kontrollera utgifter samt säkerställa öppenhet när det gäller de transaktioner som utförs.
- Risken vad gäller kommissionens anseende, om bedrägeri eller brottslig verksamhet upptäcks. Endast partiella garantier kan uppnås med hjälp av tredje parter interna kontrollsystem på grund av det förhållandevis stora antal heterogena avtalsparter och stödmottagare, som var och en har sitt eget kontrollsystem, som ofta är ganska litet.

De flesta av dessa risker förväntas kunna reduceras tack vare mer målinriktade förslag och användningen av förenklade inslag i den nya budgetförordningen.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

Delad förvaltning:

På medlemsstatsnivå innebär den föreslagna strukturen för förvaltnings- och kontrollsystemen en utveckling av strukturen för perioden 2007–2013, och de flesta uppgifterna från den nuvarande perioden bibehålls, bl.a. administrativa kontroller och kontroller på plats, revisioner av förvaltnings- och kontrollsystemen och revisioner av verksamheter. Ordningsföljden för dessa funktioner ändras icke desto mindre för att kontroller på plats tydligt ska vara den ansvariga myndighetens uppgift som ett led i förberedelserna inför den årliga räkenskapsavslutningen.

För att stärka redovisningsskyldigheten skulle de ansvariga myndigheterna ackrediteras av ett nationellt ackrediteringsorgan med ansvar för den löpande övervakningen av dem. En struktur med färre myndigheter – ingen attesterande myndighet och färre fonder – väntas minska den administrativa bördan och öka möjligheterna att bygga upp en större administrativ kapacitet, men också att uppnå en tydligare ansvarsfördelning.

Det finns för närvarande ingen tillgänglig uppskattning av kontrollkostnaderna vid delad förvaltning på området inrikes frågor. De enda beräkningar som finns tillgängliga gäller Eruf och Sammanhållningsfonden, där kostnaderna för kontrollverksamheten (på nationell nivå, exklusive kommissionens kostnader) uppskattas till ca 2 % av de samlade medel som förvaltas under perioden 2007–2013. Dessa kostnader avser följande kontrollområden: 1 % härrör från nationell samordning och förberedelse av programmen, 82 % avser programförvaltning, 4 % avser attestering och 13 % revision.

Följande förslag kommer att leda till ökade kontrollkostnader:

- Inrättande och drift av ett ackrediteringsorgan och rent allmänt ändringen av systemet.
- Inlämnande av en förvaltningsförklaring, som åtföljer årsräkenskaperna.
- Den ansvariga myndighetens kontroller på plats.
- Behovet av ytterligare revisioner från revisionsmyndigheternas sida i samband med granskningen av förvaltningsförklaringen.

Det finns dock även förslag som kommer att leda till minskade kostnader för kontroll:

- Det kommer inte längre att finnas några attesterande myndigheter. Även om deras uppgifter delvis kommer att föras över till den ansvariga myndigheten, kommer det att ge medlemsstaterna möjlighet att spara en betydande del av de kostnader som avser attestering tack vare effektivare förvaltning, minskat samordningsbehov och mindre omfattande revisioner.
- De kontroller som revisionsmyndigheten ska utföra kommer att inriktas mer på förnyad kontroll (av ett utdrag av) av den administrativa kontrollen och kontrollerna på plats, som på den första nivån utförs av den ansvariga myndigheten. Detta kommer att påskynda den kontradiktoriska processen och garantera att samtliga nödvändiga kontroller görs innan årsräkenskaperna lämnas in.
- Användningen av förenklade kostnader kommer att minska de administrativa kostnaderna och den administrativa bördan på alla nivåer, både för myndigheter och stödmottagare.
- Den årliga räkenskapsavslutningen och begränsningen av fristen för kontroll av överensstämmelsen till 36 månader kommer att förkorta den period under vilken offentliga myndigheter och stödmottagare ska arkivera handlingar för kontrolländamål.
- Införandet av elektronisk kommunikation mellan kommissionen och medlemsstaterna kommer att bli obligatoriskt.

Härtill kommer de förenklingar som förtecknas i punkt 2.2.1, som också kommer att bidra till att minska stödmottagarnas administrativa börda och således samtidigt innebär att felrisken och den administrativa bördan minskar.

Därför förväntas det på det hela taget att dessa förslag snarare ska leda till att kostnaderna för kontroll omfördelas än att de ökar eller minskar. Det förväntas dock att omfördelningen av kostnader (mellan uppgifter och genom de proportionerliga kontrollstrategierna även mellan medlemsstater och program) kommer att möjliggöra effektivare riskbegränsning och en bättre och snabbare kontrollkedja.

På kommissionsnivå väntas kostnaderna för förvaltning och kontroll vid delad förvaltning inte minska under den tidigare hälften av programperioden. Detta beror för det första på att det belopp och de politikområden som berörs av delad förvaltning kommer att bli mer omfattande jämfört med den nuvarande perioden. Enbart upprätthållandet av samma resursnivå kräver därför att effektiviteten ökar. Dessutom kommer de första åren att kännetecknas av att det är många viktiga uppgifter som ska utföras: Programmen för 2007–2013 ska avslutas (de sista avslutande rapporterna ska föreligga senast den 31 mars 2016), det ska föras politiska dialoger och de fleråriga nationella programmen för 2014–2020 ska godkännas, och nya system för räkenskapsavslutning ska införas. Under periodens senare hälft kommer eventuella tillgängliga resurser att användas till att förbättra utvärderingen och övervakningen.

Centraliserad förvaltning

I fråga om centraliserad förvaltning kommer kommissionen att fortsätta tillämpa sitt nuvarande kontrollsystem, som består av följande byggstenar: De operativa direktoratens kontroll av verksamheter, budget- och kontrollenhetens förhandskontroll, kommittén för intern upphandling, efterhandskontrollen av bidrag eller revisioner som utförs av den interna revisionsfunktionen och/eller den interna revisionstjänsten. Sektorn för efterhandskontroll tillämpar en ”detektionsstrategi” som ska avslöja maximalt med oegentligheter för återvinning av felaktigt utbetalda belopp. På grundval av denna strategi genomförs revisionerna utifrån ett urval av projekt som nästan helt och hållet väljs ut efter en riskanalys.

Tack vare denna kombination av förhands- och efterhandskontroller samt administrativ kontroll och kontroller på plats har den mätbara genomsnittliga kvarstående felfrekvensen under de senaste åren varit lägre än 2 %. Därför anses det interna kontrollsystemet och kostnaderna för detta vara tillräckligt för att GD Inrikes frågor ska kunna nå målet om en låg felfrekvens.

Inom denna ram kommer dock GD Inrikes frågor att fortsätta utforska möjligheterna att förbättra förvaltningen och genomföra ytterligare förenklingar. Framför allt kommer alla möjligheter till förenkling som den nya budgetförordningen erbjuder att utnyttjas i största möjliga utsträckning, eftersom det förväntas att de kommer att bidra till att minska den administrativa bördan för stödmottagarna och därmed samtidigt innebär att felfrekvensen och den administrativa bördan minskar för kommissionen.

Nya områden

Förslagen omfattar nya områden för EU-finansiering på området inrikes frågor; det kan t.ex. röra sig om att bättre utnyttja den expertis som finns i EU-byråerna, utveckla den yttre dimensionen och förstärka nödmekanismerna.

Detta kommer att kräva att GD Inrikes frågor tar i bruk nya förvaltnings- och kontrollmetoder.

Det har ännu inte slagits fast hur stora belopp som ska anslås för dessa nya områden, men de blir sannolikt inte särskilt stora jämfört med den totala budgeten för inrikes frågor. Det är dock mycket viktigt att åstadkomma interna medel och arbetsmetoder för genomförande av dessa nya uppgifter snarast möjligt inom perioden med full respekt för principerna om sund ekonomisk förvaltning.

Analysen ovan visar tydligt att mer personal behövs för att genomföra den ökade budgeten för GD Inrikes frågor, trots alla förenklingar som införs.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i den årliga anslagstilldelningen och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Utöver att tillämpa alla föreskrivna kontrollmekanismer kommer GD Inrikes frågor att utarbeta en strategi för bedrägeribekämpning i linje med kommissionens nya strategi mot bedrägerier som antogs den 24 juni 2011. Målet är att bl.a. se till att alla de interna kontroller som gäller bekämpning av bedrägerier är helt i linje med kommissionens strategi och att riskhanteringsstrategin är anpassad för att identifiera riskområden för bedrägeri och innefattar verkningsfulla påföljder. Vid behov kommer nätverksgrupper och ändamålsenliga it-verktyg att införas för analys av fall av bedrägerier i samband med de fonder som ska inrättas.

I fråga om delad förvaltning anges det tydligt i kommissionens strategi att medlemsstaterna i kommissionens förslag till förordningar för 2014–2020 uppmanas att införa bestämmelser om bedrägeribekämpning som är effektiva och står i proportion till de risker för bedrägeri som konstaterats. Det aktuella förslaget omfattar i artikel 5 a ett klart och tydligt krav på att medlemsstaterna ska förebygga, spåra och korrigera oriktigheter och rapportera dem till kommissionen. Närmare upplysningar om dessa skyldigheter kommer att finnas med i de detaljerade reglerna om den ansvariga myndighetens uppgifter (jfr artikel 24.5 c).

Dessutom framgår det tydligt av artikel 41 hur medel som härrör från finansiella korrigeringar som bygger på kommissionens eller revisionsrättens resultat ska återanvändas.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Antal	Diff. ⁽²⁹⁾	från Efta-länder ³⁰	från kandidat-länder ³¹	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
3		Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Antal Rubrik 3	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
3	18 01 04 bb - Fonden för inre säkerhet – polissamarbete och brottsbekämpning - tekniskt bistånd	Icke-diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ
3	18 02 bb - Fonden för inre säkerhet, polissamarbete och brottsbekämpning	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ
3	18 01 04 cc - Fonden för inre säkerhet – gränser och viseringar – tekniskt bistånd	Icke-diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ
3	18 02 cc - Fonden för inre säkerhet - gränser och viseringar	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ

Bidragen från tredje-länder avser båda delarna av fonden för inre säkerhet.

Kriterierna och metoden för beräkning av dessa bidrag ska förhandlas fram mellan EU och de associerade staterna på grundval av ett separat förfarande. Om man antar att liknande procentsatser som

²⁹ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

³⁰ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³¹ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

de som för närvarande gäller för fonden för yttre gränser ska användas, skulle de associerade staterna behöva bidra med ca 210 miljoner euro till den del som gäller gränser och visering och med ca 50 miljoner euro till den del som avser polissamarbete.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen:	Nummer 3	Säkerhet och medborgarskap
--	-----------------	----------------------------

GD Inrikes frågor			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Efter 2020	TOTALT
• Driftsanslag (löpande priser)											
18 02 bb Fonden för inre säkerhet – polissamarbete och brottsbekämpning	Åtaganden	(1a)	135.076	143.047	151.283	159.791	168.578	177.653	187.022		1,1
	Betalningar	(2a)	15.714	43.881	71.419	111.709	147.854	156.248	164.918	410.707	1,1
18 02 cc Fonden för inre säkerhet - gränser och viseringar	Åtaganden	(1a)	422.310	447.186	472.886	499.435	526.856	555.173	584.412	-	3,5
	Betalningar	(2a)	59.999	120.794	223.204	350.813	461.098	487.256	514.275	1,290.818	3,5
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för särskilda program³²											
18 01 04 bb Fonden för inre säkerhet – polissamarbete och brottsbekämpning			0.800	0.800	0.800	0.800	0.800	0.800	0.800		
18 01 04 cc Fonden för inre säkerhet - gränser			1.700	1.700	1.700	1.700	1.700	1.700	1.700		

³² Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

och viseringar											
TOTALA anslag för GD Inrikes frågor	Åtaganden	=1+1 a +3	559,886	592,733	626,669	661,726	697,934	735,326	773,934		4.6
	Betalningar	=2+2 a +3	78,213	167,174	297,123	465,023	611,452	646,004	681,693	1.701,525	4.6

Rubrik i den fleråriga budgetramen:	5	”Administrativa utgifter”
--	----------	----------------------------------

Eftersom det finns gemensamma inslag i genomförandet av asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet, t.ex. en politisk dialog med var och en medlemsstat och eftersom den interna organisationen vid GD Inrikes frågor för att garantera förvaltningen av de nya fonderna (samt för att avsluta de program som förvaltas för närvarande) kan komma att utvecklas, går det inte att dela de administrativa utgifterna mellan asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet.

Därför motsvarar de siffror som avser rubrik 5 nedan de totala administrativa utgifter som anses nödvändiga för att garantera generaldirektoratets förvaltning av bägge fonderna och det finns inga samlade anslag.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Efter 2020	TOTALT
GD: Inrikes frågor										
• Personalresurser		20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841		100.000
• Övriga administrativa utgifter		0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175		0,857
GD Inrikes frågor TOTALT	Anslag	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016		100.857

TOTALA anslag under RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(Summa åtaganden = summa betalningar)	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016		100.857
---	---------------------------------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	--	----------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020		TOTALT
TOTALA anslag under RUBRIK 1–5	Åtaganden	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	

i den fleråriga budgetramen	Betalningar									
-----------------------------	-------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. Beräknad inverkan på driftanslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftanslag tas i anspråk

– ☒ Förslaget kräver att driftanslag tas i anspråk enligt följande:

Politiken på området inrikes frågor genomförs främst genom delad förvaltning. Utgiftsprioriteringarna fastställs på EU-nivå, medan den faktiska löpande förvaltningen sköts av de ansvariga myndigheterna på nationell nivå. Gemensamma resultatindikatorer och mål kommer att fastställas av kommissionen och de ansvariga myndigheterna tillsammans som ett led i deras nationella program och godkännas av kommissionen. Det är därför svårt att ange resultatmål innan programmen har utarbetats, förhandlats fram och godkänts 2013–2014.

När det gäller centraliserad förvaltning är det inte heller möjligt för GD Inrikes frågor att tillhandahålla en uttömmande förteckning över alla resultat som ska uppnås med hjälp av ekonomiskt stöd från fonderna samt deras genomsnittliga kostnader och antal på det sätt som krävs i detta avsnitt. Det finns för närvarande inga statistiska verktyg som gör det möjligt att beräkna trovärdiga genomsnittskostnader på grundval av de nuvarande programmen, och en sådant exakt definition skulle strida mot principen om att det framtida programmet bör ge en flexibilitet som möjliggör anpassning till de politiska prioriteringarna under perioden 2014–2020. Detta gäller särskilt bistånd vid nödsituationer och åtgärder i och avseende tredjeländer.

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			År n		År n+1		År n+2		År n+3		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	RESULTAT																	
	Typ ³³	Genomsnittliga kostnader	Antal Antal	Kostnad	Antal Antal	Kostnad	Antal Antal	Kostnad	Antal Antal	Kostnad	Antal Antal	Kostnad	Antal Antal	Kostnad	Antal Antal	Kostnad	Totalt antal	Totalt kostnad
MÅL nr 1 ³⁴ ...																		

³³ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).
³⁴ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Delsumma mål 1																		
MÅL nr 2 ...																		
- Resultat																		
Delsumma mål 2																		
TOTALA KOSTNADER																		

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Eftersom det finns gemensamma inslag i genomförandet av asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet, t.ex. en politisk dialog med var och en medlemsstat och eftersom den interna organisationen vid GD Inrikes frågor för att garantera förvaltningen av de nya fonderna (samt för att avsluta de program som förvaltas för närvarande) kan komma att utvecklas, går det inte att dela de administrativa utgifterna mellan asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet.

Därför motsvarar de siffror som avser rubrik 5 nedan de totala administrativa utgifter som anses nödvändiga för att garantera generaldirektoratets förvaltning av bägge fonderna och det finns inga samlade anslag.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler) **Inrikes frågor**

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen³⁵	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT
Personalresurser	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	145,887
Övriga administrativa utgifter	0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175	1,157
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016	147.044

Belopp utanför RUBRIK 5³⁶ i den fleråriga budgetramen³⁷	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT
Personalresurser	0.640	0.640	0.640	0.640	0.640	0.640	0.640	4.480
Övriga administrativa utgifter	1.860	1.860	1.860	1.860	1.860	1.860	1.860	13.020

³⁵ Allmänna anslag, baserat på 2011 års slutliga anslag för mänskliga resurser, inbegripet tjänstemän och extern personal.

³⁶ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

³⁷ Extern personal som tidigare finansierades via BA-poster, baserat på den slutliga tilldelningen för personalresurser, inklusive extern personal vid huvudkontoren och delegationerna, för 2011.

Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	17.500
---	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

TOTALT	Ej tillämplig t	Ej tillämplig t	Ej tillämplig t	Ej tillämplig t	Ej tillämplig t	Ej tillämplig t	Ej tillämplig t	Ej tillämplig t
---------------	--------------------------------	--------------------------------	--------------------------------	--------------------------------	--------------------------------	--------------------------------	--------------------------------	--------------------------------

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:
Belopp som används för år n är samma som för 2011.

Eftersom det finns gemensamma inslag i genomförandet av asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet, t.ex. en politisk dialog med var och en medlemsstat och eftersom den interna organisationen vid GD Inrikes frågor för att garantera förvaltningen av de nya fonderna (samt för att avsluta de program som förvaltas för närvarande) kan komma att utvecklas, går det inte att dela de administrativa utgifterna mellan asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet.

Därför motsvarar de siffror som avser rubrik 5 nedan de totala administrativa utgifter som anses nödvändiga för att garantera generaldirektoratets förvaltning av bägge fonderna och det finns inga samlade anslag.

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5	År n+6
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda) för GD Inrikes frågor							
18 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	136	136	136	136	136	136	136
XX 01 01 02 (vid delegationer)	15	15	15	15	15	15	15
18 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter) ³⁸							
18 02 01 (CA, INT, SNE från de "allmänna anslagen")	16	16	16	16	16	16	16
XX 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter vid delegationerna)	10	10	10	10	10	10	10

³⁸

CA = kontraktsanställda, INT = vikarier (interimspersonal), JED = "Jeune Expert en Délégation" (unga delegerade experter), LA = lokalanställd, SNE = utstationerade nationella experter.

18 01 04 bb 39	- vid huvudkonto ret ⁴⁰	4	4	4	4	4	4	4
	- vid delegationer	*	*	*	*	*	*	*
18 0	- vid huvudko	6	6	6	6	6	6	6
	- vid delegationer	*	*	*	*	*	*	*
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik 13 01 04 02)								
TOTALT		Ej tillämpligt	Ej tillämplig t	Ej tillämplig t	Ej tillämpligt	Ej tillämplig t	Ej tillämplig t	Ej tillämpligt

XX är det politikområde eller den avdelning i budgeten som berörs.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i den årliga anslagstilldelningen och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel. Belopp och fördelning skulle justeras vid en eventuell externalisering till ett genomförandeorgan.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda vid huvudkontoret	De uppgifter som ska utföras omfattar alla uppgifter som är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av ett ekonomiskt program. Det kan t.ex. vara fråga om att - ge underlag för budgetförfarandet - föra en politisk dialog med medlemsstaterna - utarbeta årliga arbetsprogram/finansieringsbeslut, fastställa årliga prioriteringar och godkänna nationella program
--	---

³⁹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁴⁰ Inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

⁴¹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁴² Inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

	- förvalta nationella program, anbuds- och förslagsinfordringar samt efterföljande urvalsförfaranden - kommunicera med berörda aktörer (potentiella/faktiska stödmottagare, medlemsstater osv.) - utarbeta riktlinjer för medlemsstater - förvalta projekt, såväl operativt som finansiellt - genomföra kontroller, såsom beskrivs ovan (förhandskontroll, upphandlingskommittén, efterhandsrevision, internrevision, räkenskapsavslutning) - föra räkenskaper - utveckla och hantera it-verktyg för förvaltning av bidrag och nationella program - övervaka och rapportera om måluppfyllelse, bl.a. i årliga verksamhetsrapporter och i rapporter som utarbetas av en delegerad utanordnare
Extern personal	Uppgifterna motsvarar dem som utförs av tjänstemän och tillfälligt anställda, utom i fråga om uppgifter som inte kan utföras av extern personal
Personal vid delegationerna	EU-delegationerna ska ha tillräcklig expertis på området inrikes frågor så att de kan följa upp genomförandet av politiken på inrikesfrågornas område, särskilt dess yttre dimension. Denna expertis skulle kunna bestå av anställda vid Europeiska kommissionen eller vid Europeiska utrikestjänsten.

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ☒ Förslaget/initiativet är förenligt med **nästa** fleråriga budgetram
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁴³.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- ☒ Förslaget innehåller bestämmelser om medfinansiering. Det är inte möjligt att ange det exakta beloppet. I förordningen fastställs de maximala medfinansieringsnivåerna differentierade efter typ av åtgärd:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Totalt
Ange vilken extern organisation som bidrar till medfinansieringen	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	

⁴³

Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁴⁴						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

⁴⁴

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbörds-kostnader.